

השבת של רבי נחמן מברסלב

אצטריון נצח אופינון פי ישפאל הער אאזאן גאן פי אייניק סאמה זצ"ל

תחת אשר לא עבדת ... בשמחה.

[אוצר היראה – מצוות ומעשים טובים, י"ב]

עיקר קיום התורה והמצוות בשלמות הוא על ידי השמחה של המצוה, וכמו שכתוב: **תחת אשר לא עבדת וכו' בשמחה**, וכמובא. ועיקר שלמות השמחה של קיום המצוות הוא כשזוכין לשמחה כזו, שאינו רוצה כלל אפילו שום שכר עולם הבא בעד המצוה, רק הוא שמח ומתענג מאוד במה שזכה לעשות המצוה שהוא רצונו יתברך, ומצפה שיזמין לו ה' יתברך בשכר מצוה זאת עוד איזה מצוה, בבחינת **שכר מצוה מצוה**. וזה בחינת **נעשה ונשמע** שאמרו ישראל בשעת קבלת התורה, היינו ששכר עשיית מצוותינו יהיה רק שזוכה על ידי זה לשמוע עוד כמה מצוות ולקיימם. ועל כן באמת דרשו רבותינו ז"ל: **ושמחת עולם על ראשם**, על שני הכתרים שנכתרו ישראל על ידי **נעשה ונשמע**, כי זה עיקר שלמות השמחה של קבלת התורה וקיום המצוות, כשזוכין לבחינה זו הנ"ל שהוא בחינת **נעשה ונשמע**.

וזה בחינת מה שכפלה התורה אצל כמה מצוות: **נתון תתן, העניק תעניק** וכיוצא, כי זה עיקר שלמות קיום המצוות, שמקיים המצוה של נתינת צדקה ולתן עוד הפעם, וכן בכל המצוות. וזה בחינת מה שנאמר אצל יציאת ישראל ממצרים: **ויאפו את הבצק וכו' עוגות מצות** וכו' **וגם צדה לא עשו להם**, ורבותינו ז"ל דרשו: **ושמרתם את המצות** - ושמרתם את המצוה; כשם שאין מחמיצין את המצה כך אין מחמיצין את המצוה. וזהו: **וגם צדה לא עשו להם**, כי על ידי קיום המצוות מכין האדם צידה לדרכו הארוך, כמאמר רבותינו ז"ל: אורחן רחיקא וזודין קלילא. ובוודאי אשרי למי שזוכה להכין לעצמו צידה לדרך רחוק מאוד מאוד כזה, אבל עיקר השלמות הוא, שבשעת קיום המצוות לא יחשוב אפילו מחשבה זו, שעושה זאת בשביל להכין צידה לדרך, רק עיקר עשייתו ושמחתו ותענוגו בעשיית המצוה יהיה רק בהמצוה בעצמה, היינו במה שזכה לעשות רצון קונו.

ומחמת שלזכות לזה אי אפשר, כי אם על ידי אכילה דקדושה, שהוא בחינת אכילת מצה, כמבואר בפנים, על כן למדו רבותינו ז"ל כל המצוות ממצה, שאין מחמיצין אותן כני"ל, כי זריזות המצוה בשלמות הוא רק כשזוכין לבחינה זו, שאינו רוצה בשום שכר עולם הבא כלל בעד המצוות, רק שמחתו מהמצוה בעצמה, ואז בוודאי לא יחמיץ את המצוה, רק יעשה אותה בזריזות גדול מאוד, מאחר שכל שמחתו ותענוגו הוא רק מהמצוה בעצמה, והוא מצפה תמיד שיזכה ה' יתברך לעשות מצוה, ועל כן כשבא לידו איזה מצוה, בוודאי הוא עושה אותה בזריזות גדול מאוד.

וזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל: **הוי רץ למצוה וכו', ששכר מצוה מצוה**, כי עיקר הזריזות והריצה לדבר מצוה הוא על ידי שזוכין לשמחה הנ"ל, שהוא בחינת שכר מצוה מצוה, שעל ידי זה זוכין לקיים המצוות בזריזות גדול כני"ל (הלכות חלה הלכה ג' - אותיות ב' ה' ו').

ארץ ישראל

[אוצר היראה – ל"ח]

✿ עיקר תיקון כלים לקבל על ידם אור השגת אלקותו יתברך, הוא על ידי שבעת ימי הבניין שהם בחינת שבעת ימי בראשית, שבהם ברא ה'

יתברך את כל הבריאה כולה, שהיא כולה בכלל בחינת כלים לקבל אורו הגדול יתברך כידוע. ועל כן, כלל הישוב נחלק לשבעה אקלימים, ועיקר כולם הוא ארץ ישראל, שמשם מקבלים ויונקים כל השבעה אקלימים. ואי אפשר לזכות לארץ ישראל כי אם כשמכניעין תחילה את השבעה עממין, הכנעני והחתי וכו', שהם השבע קליפות החופין על קדושת ארץ ישראל, ואז זוכין לגוף הפרי, דהיינו לקדושת ארץ ישראל אשר שם מאירין כל שבעת ימי בראשית, כי **תמיד עיני ה' אלקיך בה**, בחינת **שבעה אלה עיני ה'.**

✿ ועל כן, יוצאין משם בחינת שבעת המינין שנשתבחה בהן ארץ ישראל, ושם עיקר הארת כל השבעה כוכבי לכת, כי עיקר אור החמה והלבנה וכל הכוכבים, עיקר הארתם הוא בארץ ישראל שהוא עיקר העולם, ומשם נמשך כל האור והשפע לכל העולם, לכל השבעה אקלימים. וכנגד שבעה אקלימים אלו שנמשכין מבחינת השבעת כוכבי לכת, יש שבעה מיני מתכות, כמבואר במקום אחר. ועל כן התורה משבחת את ארץ ישראל שנמצאין בה מיני מתכות, כמו שכתוב: **ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצוב נחושת. ואכלת ושבעת**, כי ממיני מתכות אלו נעשין כלי אכילה דקדושה, שעל ידי זה עיקר תיקון המאכלים דקדושה, כמבואר בפנים (הלכות הכשר כלים הלכה ב' - אותיות ה' ו').

סיפור

[שיבחי הר"ן, י"א-י"ב]

✿ וכמה פעמים היה [רבינו הקדוש זצ"ל] מדבר לפני ה' יתברך דברי תחינות ובקשות מלבו, ונזדמן לו בתוך דבוריו טענות יפות ותפילות נכונות ומסודרות, והוטבו בעיניו, והיה כותבם אצלו לזכרון, למען יהיה רגיל להתפלל אותם גם אחר כך. וכן היה רגיל בעניין זה, לדבר בינו לבין קונו הרבה מאוד מאוד, וכל תפלותיו היו, שיזכה להתקרב לה' יתברך, והיו לו טענות גדולות לה' יתברך על זה.

✿ ואף על פי כן, היה נדמה לו תמיד, שאין מסתכלין עליו כלל ואין שומעין לו כלל, רק אדרבא, נדמה לו, שמרחיקין אותו מעבודתו יתברך בכל מיני הרחקות, וכאילו אין רוצין בו כלל וכלל; כי היה רואה, שחולפין ועוברין כמה וכמה ימים ושנים, ועדיין הוא רחוק מה' יתברך, ולא זכה עדיין לשום התקרבות, על כן נדמה בעיניו, שאין שומעין דבריו כלל ואין מסתכלין עליו כלל, רק אדרבא, מרחיקין אותו בכל מיני התרחקות מעבודתו יתברך.

✿ אך אף על פי כן, היה מחזק עצמו מאוד ולא הניח את מקומו. וכמה פעמים היה, שהיה נופל בדעתו מחמת זה, שראה שהוא מתפלל ומעטיר ומפציר כל כך, שיתקרב לעבודת ה' יתברך, ואין מסתכלין עליו כלל, ומחמת זה נפל לפעמים בדעתו, ולא היה מדבר עוד כל כך בינו לבין קונו איזה ימים. אחר כך נזכר בעצמו, והתבייש בעצמו על שהרהר אחר מדותיו יתברך, כי באמת בוודאי ה' יתברך חנון ורחום וכו', ובוודאי הוא רוצה לקרבו וכו', וחזר ונתחזק בדעתו, והתחיל שוב להעטיר ולדבר לפני ה' יתברך כני"ל, וכן היה כמה פעמים.

אימץ אימץ, ראשי השנה

[עצות המבוארות - ראש השנה, י']

בראש השנה, צריך להתחזק מאוד להתפלל בכח רב ובהתעוררות רבה. וכל אדם צריך לקשר תפילתו לצדיק האמת שהוא בעל כח שיכול להתפלל תפילה בבחינת דין, כפי שצריך להתפלל בראש השנה. ועל ידי התפילה בבחינת דין, זוכה צדיק האמת להוציא מן הסטרא אחרא את כל החיות שבלעה מקדושת ישראל. כי עקב תפלת צדיק האמת, שהוא בעל כח גדול, מוכרחת הסטרא אחרא להשיב את כל התפילות, הרחמנות והדעת שבלעה מישראל, כמבואר בלקוטי מוהר"ן חלק שני סימן ח' בתורה "תקעו תוכחה".

ועל ידי זה מתגיירים גרים ואזי מתגדל כבוד ה' יתברך, ועל ידי זה זוכים לנבואה ולאמונה אמתית, ומתבטלות האמונות הכוזבות, וזוכים להאמין בחידוש העולם. הן בעבר, היינו שזוכים להאמין באמת בה' יתברך, שהוא ברא את העולם מאין ליש ומנהיג את העולם בכלל, והן בפרט להאמין בהשגחתו הפרטית, המכוסה בדרך הטבע מחמת הניסיון והבחירה, כמבואר בכל ספרי אמת ובפרט בלקוטי הלכות, שעיקר ניסיון אמונת השגחה הוא בגלל שהשגחה מכוסה בדרך הטבע - הן בפרנסה, הן ברפואה וכן בשאר העניינים המוכרחים לקיום האדם.

גם על ידי התיקונים הנזכרים למעלה, זוכים להאמין שה' יתברך יחדש את העולם לגמרי, וינהיג את העולם בגלוי, בהשגחה פרטית, בלי שום דרך הטבע. ועל ידי זה זוכים לקול השיר והניגון שיושר לעתיד, שזה עיקר תענוג עולם הבא. כך מבואר הכל בלקוטי מוהר"ן חלק שני בתורה "תקעו תוכחה".

תפילה

[לקוטי תפילות ב', ח']

... ותזכנו לקבל ראש השנה בקדושה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול. וזוכה בימי ראש השנה הקדושים להמשיך עלינו קדושת התפילה בבחינת דין של הבעל כח האמת עם כל הקדושות והתקונים הנעשין על-ידי-זה, עד שזוכה לתיקון הברית בשלמות ולתיקון הדעת, לתקן כל השלושה מוחין שבראשנו, שיהיו שלושה מחיצות פרוסות בפני תאוות ניאוף, להגן בפנינו על-ידי הדעת והשכל האמת שלא תהיה לתאוה הזאת שום שליטה ואחיזה בנו כלל מעתה ועד עולם; רק נזכה כולנו אני וכל עמך ישראל להיות קדושים וטהורים באמת ולפרוש מתאוה הזאת לגמרי. וזוכה לתפילה בשלמות, ותהיה תפלתנו תמיד רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, ותשפיע עלינו רחמים, שיהיה לנו רחמנות אמתית, על עניים הגונים ועל כל מי שצריכין לרחם עליו, כרצונך הטוב. ותעזרנו שזוכה לעשות בעלי תשובה וגרים הרבה בעולם, כרצונך הטוב.

ותזכנו ליראה שלמה באמת תמיד. ובפרט בימי ראש השנה הקדושים שהם ימי יראה, תרחם עלינו ותמשיך עלינו יראה ופחד ואימה דקדושה גדולה ועצומה, ובפרט בעת שמיעת קול שופר תזכנו שיבוא בלבנו יראה גדולה, ותשפיע פחדך ואימתך ויראתך עלינו ועל כל ישראל ועל כל באי עולם, וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם.

אבינו מלכנו, זכנו ברחמיך לקבל ולהמשיך עלינו קדושת ראש השנה בתכלית השלמות בשמחה ובחדוה ובבכייה גדולה מתוך שמחה ובקדושת המחשבה ביותר ביראה גדולה. וזוכה לקיים מצוות שמיעת קול שופר בקדושה גדולה בשלמות כראוי עם כל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותר"י מצוות התלוים בה, ובאימה וביראה גדולה, כמו שכתוב: **אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו.**

ונאמר: **אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון. בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירמו. כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו. כי לה' מגננו ולקדוש ישראל מלכנו.**

ונאמר: **בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'.**
ונאמר: **תקעו בחודש שופר בכסא ליום חגנו. כי חוק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב.**

ונוכה לסדר לפניך מלכויות וזכרונות ושופרות בכוונה גדולה ובשלמות גדול, עד שזוכה לרצות אותך שתביא לנו את משיח צדקנו חיש קל מהרה, ויקויים מקרא שכתוב: **והריחו ביראת ה'.** ותמהר ותחיש לגאולנו ותבנה לנו את בית קודשנו ותפארתנו, ונשוב בגילה ורנה לארצנו, ושם נעבדך ביראה **כימי עולם וכשנים קדמוניות.** **השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם.** יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. אמן ואמן.

מכתב

[מספר אפי הנחל - מכתב ס"ד]

ב"ה, ח"י תמוז תשכ"ד.

לכבוד נעים לבי, מר ... המשפיל עצמו ומשליך כבודו מנגד, לכל דבר הנוגע לטובת בנייני ועסקי הצדיק המנהיג האמת, שיש לו כח המושך למשוך ולקרב כל העולם לה' יתברך. שלום וחיים ארוכים, חיים טובים אמתיים.

אהובי, אחי, נפשי ולבי, אל תתירשל בהמצווה אשר שלח ה' לך לטובתך ותהיה זריו לעשותה לשם שמים בלי איחור. בוודאי יהיה לך חלק נכון בכל אשר יולד מזה. תתחזק לבקש חכמה מהחכם האמת, הפלא הגדול שבכל הדורות. ושמע והאזין דבריו ועצותיו. יומם ולילה, זכרו ממך לא ימוש, ותשווהו תמיד לנגד עיניך. פלס מעגל רגליך, ליישר אותם בדרך האמת, ומדרך שקר תברח ותרחק. אל תתעצל להיות חבר טוב ליראי ה' האמתיים, התחבר בחברתם תמיד, בפרט בראש השנה הקדוש הממשמש ובא. חבר טוב היה ליראי ה' האמתיים, התחבר בחברתם תמיד, בפרט בימי ראש השנה הקדושים, הממשמשים ובאים, פלס מעגל רגליך, ליישר אותם בדרך האמת, ומדרך שקר תברח ותרחק.

המעתיק

רצון וכיסופין

[אוצר היראה - רצון וכיסופין, ח']

עיקר הטוב והעונג בעולם הזה ובעולם הבא הוא רק הרצון, דהיינו כשנתמלא רצונו שהכל מתנהג עמו כרצונו, וזה מובן לכל משכיל. כי כל זמן שלא נתמלא רצונו, אזי חסר לו ודואג עוד יותר, בבחינת **מרבח נכסים מרבח דאגה.** ועל כן באמת האדם מלא כעס ומכאובות כל ימיו, כי אי אפשר שימלא האדם רצונו בזה העולם שהוא מלא חסרונות, מחמת קנאה ותאוה וכבוד ודאגות מדאגות שונות, בגוף ונפש וממון, ממנו בעצמו ומבני ביתו והסמוכים אליו ומשאר בני העולם. על כן באמת אין שום טוב בעולם כי אם כשזוכים להארת הרצון, שיהיה כל מגמתו וכל חפצו ורצונו ותשוקתו רק לה' יתברך, להכלל ברצון שברצונות, שזה הרצון נשאר קיים לעולם ועד. וכל נקודה טובה שיזכה על ידי זה הרצון, ואפילו אם לא יזכה כלום, חס ושלום, זה הרצון בעצמו הוא יקר ועולה על כל מחמדי תבל. והכל אין ואפס לגמרי נגד נקודה אחת מרצון הטוב הזה.

ואי אפשר לבאר זה כלל, כי הוא לכל חד כפום מה דמשער בלבנו, ומי שממשיך את עצמו לרצון הזה בעולם הזה רק הוא זוכה לחיים. ואשרי לו גם בעולם הזה. כי אין שום חיים וטוב בזה העולם, רק תורה ותפילה ומעשים טובים, והעיקר הוא הרצון הטוב שעולה על הכל. ומכל שכן בעולם הבא ששם עיקר שעשוע עולם הבא, הוא רק הארת הרצון הנ"ל שהוא בחינת **מה רב טובך** וכי' (הלכות נטילת ידים לסעודה הלכה ו', ס"ד).

שבת שלום

מערכת: 054-7587032, 050-6741702, 02-5829086
כתובת: ת.ד. 27100 ירושלים 91270
שידוכי מצודה: 050-6870043 (13:00-16:00)
תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון 89-2255-7

אומן

ראש השנה

אצל הראש בני ישראל

